

mig at bemærke, at det kun er sat som en Grænse, indenfor hvilken Justitsministeren kan approbere disse Regulativer. Det er ikke nødvendigt at approbere dem paa 5 Aar; hvis vedkommende kommunale Autoriteter ere enige i, at Approbationen skeer paa kortere Tid end 5 Aar, kan vist Intet være til Ginder derfor.

Orsted: Det har ingenlunde været min Mening, at det skulde nødvendigvis være paa 5 Aar, at disse Regulativer skulde approberes, jeg antager ikke engang som den ærede Taler, der nu satte sig, at det er nødvendigt at have Communalbestyrelsens Samtykke til, at det indskrænker sig til en kortere Tid; thi jeg troer, at det, som efter Vædringsforslagets Indhold skal overlades til Communalbestyrelsen, er at bringe Regulativerne selv i Forslag, som da Justitsministeren kan approbere paa en Tid af indtil 5 Aar. Men det, at de kunne approberes paa 5 Aar, og selv om en Approbation skeer for en kortere Tid, kan, efter min Formening, medføre de Ulemper, som jeg har paa-peget, og det forekommer mig derfor, at man gjør rettere i at beholde Paragraphen, saaledes som den engang er vedtagen, end at tage den med det foreslaaede Tillæg.

S. Sørensen: Den ærede Landsstingsmand, der sidst yttrede sig, udtalte i sit forrige Foredrag, at det var muligt, at Communalbestyrelserne vilde pine sig med at udarbejde saadanne Regulativer. Hvorvidt dette maatte forholde sig rigtigt eller ikke, skal jeg ikke indlade mig paa at bedømme; men naar den samme ærede Landsstingsmand formeente, at disse Regulativer vilde blive uhensigtsmæssige og maaskee endog saa skadelige, saa veed jeg ikke, hvorvidt der kan være nogen Grund til denne temmelig haarde Dom. Jeg troer, at der ikke vil blive bragt Andet i Forslag, end hvad der paa ethvert Sted efter en nøie Drøftelse maatte befinde sig at være hensigtsmæssigt og i vedkommende Communes velforstaede Interesse, og jeg troer, at det vil blive overveiet af saamange sagkyndige Mænd, at man ikke kan have Grund til at forvente, at Forslagene vilde blive aldeles uhensigtsmæssige, ligesom jeg ogsaa er overbevist om, at vedkommende høiere Autoritet ingenlunde vil stadfæste et Regulativ, der i sit Væsen vil bestaa-

des at være uhensigtsmæssigt. Naar den ærede Ordfører har urgeret paa, at man for Kjøbstædernes Vedkommende maatte ønske en almindelig Lov og ikke saadanne Regulativer, saa forekommer det mig, efter hvad der er ytret under Sagens tidligere Behandlinger, at Forholdene ere af en saadan Vætskaffenhed, at de ere aldeles forskellige i de forskellige Kjøbstadcommuner, saa at man endog maa ansee det for en Umulighed at kunne tilvejebringe et Lovforslag, som kan passe til alle de forskellige stedlige Forhold, og at man derfor ikke seer anden Udvei til at regulere disse Forhold end ved saadanne specielle Regulativer, der kun passe for de enkelte Stæder.

Blekingberg: Naar man forstaaer § 6 i Lovudkastet, saaledes som jeg forstaaer den, saa maa man finde, at dette Vædringsforslag indeholder en Begrænsning af den Myndighed, som Paragraphen nedlægger i Justitsministerens Haand, og de, der have haft Betænkkeligheder ved Paragraphen, synes mig, naar de gaae ud fra min Fortolkning, at maatte være fyldestgjorte ved, at den Myndighed, som er nedlagt i Justitsministerens Haand, indskrænkes ved dette Vædringsforslag. Idet jeg gaaer ud fra den Fortolkning af Paragraphen, som jeg saaledes sigter til, maa jeg ligeledes understøtte den høitærede Justitsministers Underædringsforslag, som ligeledes gaaer ud fra samme Forudsætning.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemning; hvorved

1) Forslag af Justitsministeren:

At i det til § 6 stillede Vædringsforslag Ordet „derhos“ i 4de Linie udgaaer.
vedtoges med 36 Stemmer mod 1.

2) Forslag af Drif, Drholm, Simony, Treschow, S. Sørensen og Ursgaard med den nu vedtagne Forædring:

At til Slutningen af § 6 føies:

„Hvor særskilte Regulativer til Udførelse af Lovens Bestemmelser maatte blive bragte i Forslag af vedkommende Communalbestyrelser, skal Justitsministeren kunne